

Til 50. Lov nr. 363 af 4. juli 1946 § 3 om ændring i ulykkesforsikringsloven fastsætter, at ulykkesforsikringsloven kommer til anvendelse på lidelser, der er opstået efter den 1. oktober 1943 ved påvirkning af erstatningsstoffer, samt kronisk kulilteforgiftning. Disse erstatninger udredes af statskassen. Efter en af direktoratet for ulykkesforsikringen foretagen beregning forventes statens udgifter til disse erstatninger at blive 2 000 kr. i indeværende finansår. Dette beløb søges bevilget.

Til 51. Ifølge lov nr. 113 af 23. marts 1948, § 14, stk. 3, afholdes $\frac{1}{2}$ af de forøgede udgifter, der vedrører ulykkestilfælde, indtrufne i tiden 1. april 1947—31. marts 1948 endeligt af statskassen, der endvidere stiller de iøvrigt fornødne beløb rentefrit til rådighed, jfr. bemærkningerne til den tilsvarende konto på tillægsbevillingslov for finansåret 1949—50, rigsdagstidende tillæg A, spalte 6443—44.

Efter en af direktoratet for ulykkesforsikringen foretagen beregning forventes der i indeværende finansår at ville medgå et anslået beløb af 245 000 kr. til refusion til forsikringselskaberne i medfør af nævnte lovbestemmelse. Dette beløb søges herefter bevilget.

Til 52. Et af direktoratet for ulykkesforsikringen på et fejlagtigt grundlag udbetalt erstatningsbeløb på 2 034 kr., som ikke har kunnet holdes tilbagebetalt fra modtageren, søges med tilslutning fra finansministeriet herved bevilget.

Til 53 a. På lov om tillægsbevilling for finansåret 1949—50 blev der på den tilsvarende konto optaget et beløb af 21 000 kr. til dækning af honorarer til erstatningsrådets formand, næstformand og medlemmer i finansåret 1949—50. Honoraret var for formanden fastsat til 3 300 kr., for næstformanden til 3 000 kr. og for medlemmerne til 1 200 kr., alt med sædvanlige procenttillæg. Ved fastsættelsen af disse honorarer var det forudsat, at erstatningsrådets arbejde i alt væsentligt ville kunne afsluttes med udgangen af finansåret 1949—50, således at man, forsåvidt erstatningsrådet måtte blive opretholdt efter 1. april 1950, fra dette tidspunkt ville overgå til en diætordning.

Den nævnte forudsætning har imidlertid vist sig ikke at være opfyldt, idet der også i 1950—51 har været et ikke ubetydeligt arbejde for erstatningsrådet, hvorved det bemærkes, at en stor del af de i 1950—51 behandlede sager har været af særlig vanskelig og kompliceret karakter, f. eks. sager, hvor der har været spørgsmål om at anvende erstatningslovens § 65.

Efter antallet af de sager, der endnu foreligger til afgørelse i erstatningsrådet og under hensyntagen til, at der fremdeles kan forventes at fremkomme et antal nye sager, navnlig sager angående dødserstatning i henhold til erstatningslovens afsnit 1, der modtages fra direktoratet for ulykkesforsikringen til afgørelse af spørgsmålet om ydelse af hædersgaver i henhold til lovens afsnit 2 og om anvendelse af lovens § 65, må det skønnes, at antallet af sager, der ialt kommer til afgørelse i finansåret 1950—51, vil svare til ca. halvdelen af de i finansåret 1949—50 afgjorte sager.

Under henvisning hertil foreslås det, jfr. finansministeriets skr. af 31. januar 1951 j. nr. 68/51, at der for finansåret 1950—51 fastsættes et honorar for erstatningsrådets formand på 1 800 kr., for næstformanden, der samtidig er leder af sekretariatet, på 1 500 kr., og for medlemmerne 900 kr., alt uden procenttillæg. Det samlede beløb, 8 700 kr., søges herved bevilget.

Til 53 b. Merudgiften skyldes, at det ved forslag til finanslov for finansåret 1950—51 søgte beløb, 5 500 000 kr., har været anslået for lavt.

Efterbetalingen af renter og dagpenge er dog endnu ikke afsluttet, og det søgte beløb må derfor i nogen grad bero på et skøn.

Til 54. Der er i tiden fra 1. april 1950 til 20. december 1950 udbetalt ca. 50 000 kr. som tilskud i henhold til erstatningslovens afsnit 5, herunder studiehjælp, der udbetales med månedlige beløb. Da det må forventes, at erstatningsrådet yderligere i indeværende finansår vil få enkelte ansøgninger om støtte i henhold til erstatningslovens afsnit 5, navnlig fra invaliderede frihedskæmpere, til behandling, og da der endnu i en række sager vil ske udbetaling af studiehjælp, må den samlede udgift til ydelse af tilskud i finansåret 1950—51 anslås til at ville udgøre ca. 75 000 kr.

Det på finansloven bevilgede beløb, 50 000 kr., søges herefter forhøjet med 25 000 kr.